

Kongresi (Tebliğler), Konya 1986, s. 395-400; a.mlf., *Konya Mevlânâ Dergâhı*, Ankara 1989; a.mlf., "Mevlânâ Türbe ve Külliyesinin Tamir ve İlaveler Kronolojisi", *Selçuklu Araştırmaları Merkezi Selçuk Dergisi*, sy. 2, Konya 1988, s. 13-75; Yılmaz Önge, "Mevlânâ Türbesi'nin Çini Tezyinatı", *1. Milli Mevlânâ Kongresi (Tebliğler)*, Konya 1986, s. 401-408; a.mlf., "Mevlânâ Dergâhı'nın Şadırvanı", *2. Milli Mevlânâ Kongresi (Tebliğler)*, Konya 1987, s. 61-70; a.mlf., "Konya Mevlânâ Dergâhında Yapılan Son Onarımlar Hakkında Bazı Düşünceler", *VII. Vakıf Haftası: 5-7 Aralık 1989 (Konuşmalar ve Tebliğler)*, Ankara 1990, s. 319-324; a.mlf., "Konya Mevlânâ Dergâhı'nın Kaybolan Bir Yapısı: Türbe Hamamı", *5. Milli Mevlânâ Kongresi (Tebliğler)*, Konya 1992, s. 75-84; a.mlf., "Konya Mevlânâ Dergâhı'ndaki Selsebil", *Anıt*, sy. 31, Konya 1964, s. 9-11; Ş. Bârihüda Tanrıkorur, "Bir Eğitimin Mimarisi: Mevlâî Matbah-ı Şerifi", *1. Milletlerarası Mevlânâ Kongresi (Tebliğler)*, Konya 1988, s. 271-297; a.mlf., *Türkiye Mevlevihanelerinin Mimari Özellikleri* (doktora tezi, 2000), SÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 7-59; Fevzi Güneş, *Mevlânâ Manzumesi Kubbe-i Hadra'nın Kalemleri* (yüksek lisans tezi, 1987), SÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü; Orhan Cezmi Tuncer, *Anadolu Kümbetleri III*, Ankara 1991, s. 94-103; Erdoğan Erol, "Mevlânâ Gelince Babası Ayağa Kalktı mı?", *5. Milli Mevlânâ Kongresi (Tebliğler)*, Konya 1992, s. 85-96; a.mlf., *Mevlânâ'nın Hayatı, Eserleri ve Mevlânâ Müzesi*, Konya 2004, tür.yer.; a.mlf., "Onarımlar Hizmeti Sunulan Kültür Varlıklarımız, Mevlânâ Müzesi", *Eski Eserler ve Müzeler Bülteni*, sy. 7, Ankara 1986, s. 20-25; Osman Nuri Dülgerler, *Karamanoğulları Dönemi Mimarisi* (doktora tezi, 1994), İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü; Naci Bakırcı, "1997 Yılı Konya İli Mevlânâ Müzesi Semahane Bölümü Kazı Çalışması", *IX. Müze Kurtarma Kazıları*, Ankara 1999, s. 97-109; Haşim Karpuz, "Konya'da Selçuklu ve Osmanlı Tarihî Yapıları", *VI. Ortaçağ ve Türk Dönemi Kazı Sonuçları ve Sanat Tarihî Sempozyumu*, Kayseri 2002, s. 457-478; a.mlf., "Mevlânâ Dergâhı'nın Mimarisi", *Konya'dan Dünya'ya Mevlânâ ve Mevlevilik*, İstanbul 2002, s. 221-228; Abdülkadir Erdoğan, "Konya'da Eski Tekyeler", *Konya*, sy. 13, Konya 1937, s. 822-823; Haluk Karamağaralı, "Mevlânâ Türbesi", *TET.D*, sy. 7-8 (1966), s. 38; Mahmut Akok, "Konya'da Üç Tarihî ve Mimari Eser: Altınapa Kervansarayı, Hasbey Darülhüffazı ve Selim II İmareti", *Türk Arkeoloji Dergisi*, XX/1, Ankara 1973, s. 9-11; Yusuf Oğuzoğlu - Selçuk Mülayım, "Konya Mevlânâ Türbesi'nin Restorasyonu ile İlgili H. 1109 (1698) Tarihli Üç Belge", *Arkeoloji-Sanat Tarihî Dergisi*, sy. 3, İzmir 1984, s. 115-122; Bayram Ürekli, "Mevlânâ Türbesi ve Çelebi Efendi Konağı'na Dair Bir Tamir Kaydı", *SÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Dergisi*, sy. 7-8, Konya 1993, s. 187-196; Yusuf Küçükdağ, "Les zaviyas mevlevites à Konya", *Osm.Ar.*, sy. 14 (1994), s. 117-128; a.mlf., "1251 H. / 1835 M. Tarihli Mevlânâ Türbesi ve Çelebi Efendi Konağı Tamir ve İnşası Defteri", *SÜ Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, sy. 2, Konya 1996, s. 181-206; H. Crane, "Badr-al-Din Tabrizi", *Elr.*, III, 382; Abdülhüseyn Azereng, "Bedreddin-i Tebrizi", *Dânişnâme-i Cihân-ı İslâm*, Tahran 1375/1997, II, 491.

HAŞİM KARPUZ

MEVLÂNÂ LUTFÎ

(bk. LUTFİ).

MEVLÂNÂ MÜZESİ

Konya'da Mevlânâ Külliyesi'nde tekkeye ait eserlerin sergilendiği müze.

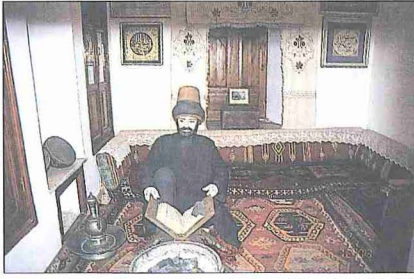
1925 yılında tekke ve zâviyeler kapatıldıktan sonra Mevlânâ Dergâhı derviş hücreleri, mutfak gibi bütün müstemilâtı ve içeride bulunan madenî evani, halı, kuşak, giyim kuşam eşyası, müzik aletleri, hat eserleri, zengin kütüphanesindeki yazmalar gerçek mekânlarında sergilenmek suretiyle bir müze haline getirilerek Konya Müzeler Müdürlüğü'ne bağlanmıştır. Başvekil İsmet Paşa (İnönü) ve Maarif Vekili Hamdullah Suphi Bey'in (Tanrıöver) tâlimatları üzerine İstanbul Müzeleri Müdürü Halil Ethem (Eldem) ile Maarif Vekâleti Hars Dairesi Kütüphaneler umum müfettişi Hamit Zübeyr Bey'in (Koşay) buradaki incelemeleri sonucunda dergâhın müzeye dönüştürülmesinin uygun olacağı 1 Eylül 1926 tarihinde kararlaştırılmış ve Mevlâî Dergâhı Konya Âsâr-ı Atika Müzesi adıyla 2 Mart 1927'de törenle hizmete açılmıştır. Müdür Mehmet Yusuf (Akyurt), dergâhın avlusunda yeni düzenlemeler yaparak Müze-i Hümayun deposundaki arkeolojik eserleri de buraya getirip sergilemiştir. Konya'ya sık sık gelen ve şehirdeki tarihî eserlerin durumu ilgilenen Atatürk, Mevlânâ Müzesi'ni ziyaret etmiş ve takdirlerini hâtıra defterine yazmıştır. 1953 yılında buradaki arkeolojik eserler İplikçi Camii'ne taşınmış, bir yıl sonra yeniden düzenlenen dergâh Mevlânâ Müzesi adını almıştır.

Dergâhın değişik bölümlerinde bazan o bölümün aslî fonksiyonuyla ilgili eserler, bazan da farklı eserler sergilenmektedir. Nitekim Hürrem Paşa, Mehmed Bey, Hasan Paşa, Sinan Paşa ve Murad Paşa kızı Fatma Hatun türbelerinin bulunduğu müze avlusunun batısındaki dervişanla hâmuşan kapılarının önündeki alanda Osmanlı dönemine ait kitâbeler teşhir edilmektedir. Bunlar arasında dergâhtaki derviş hücrelerine ait 992 (1584) tarihli kitâbe ile 1901 tarihli Müze-i Hümayun kitâbesi de vardır. Dergâh hazîresinin kuzey ve doğusunda duvarlara dayalı olarak form, yazı ve süsleme bakımından sanat değeri taşıyan çok sayıda Mevlevî mezar taşı sergilenmektedir.

Şeb-i arûs havuzunun güneyinde yer alan matbah-ı şerifte ocakların bulunduğu seviyede ortada iki manken yardımı ile "kazancı dede" ve "pazarıcı dede" özgün kıyafetleri içinde semboller olan kepçe ve pazarıcı maşası gibi eşyalarla canlandırılmıştır. Köşedeki seki üzerinde yağ ve su kazanları, ibrik, leğen, lenger gibi mutfak eşyası teşhir edilmektedir. Mutfak girişinin solundaki nevnîyaz hücresinde tarikata girmek niyetiyle dergâha yeni gelen ve dervişliğe kabul kararı üç gün zarfında verilecek olan adayın mutfaktaki çalışmaları ve eğitimi gözleyebilmesi için saka postu üzerinde oturması da bir mankenle temsil edilmiştir. Birkaç merdivenle çıkılan somat (yemek) ve semâ tâlim yerinde de Mevlevî yemek sofrası, semâ tâlim edenler, kahve içen dedeler teşhir edilmiştir. Böylece Mevlevîlik'te 1001 gün çile çekilen bir yer olan mutfak bütün yönleriyle göz önüne serilmiştir.

Mevlânâ Türbesi'nin yer aldığı bölümün batısında giriş kapısının önünde bulunan tilâvet odasının künde-kârî kapısı, türbe-

Mevlânâ
Müzesi
semâhânesindeki
sergileme
düzeni

Mevlânâ Müzesi'nde mesnevihan hücresi ile matbah-ı şerif ve ocaklar

ye açılan gümüş kapı ile kuzey duvarına yerleştirilen ahşap dolap başlı başına birer sanat eseri olduğundan burası hat eserleri sergi salonu haline getirilmiştir. 1914 yılında ıhlamur ağacından yapılmış kabartma bir Kâbe tasviri de bulunan levhalar arasında Sultan II. Mahmud, Yesârîzâde Mustafa İzzet, Mustafa Râkım, Hamit Aytaç gibi ünlü hattatlardan örnekler vardır. Burada ayrıca XVII-XVIII. yüzyıllara ait birkaç Gördes halı seccadesi de sergilenmektedir.

Tilâvet odasından girilen kubbeli Dâhil-i Uşşâk bölümünün sonunda Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin türbesi Kubbe-i Hadrâ ile kuzeyindeki post kubbesine geçilmektedir. Bu iki bölümün doğusunda ve batısında Mevlânâ soyundan kadın ve erkekler ait altmış beş sanduka yer aldığından buraya Kibâbü'l-aktâb (uluların kubbeleri) adı verilmiştir. Dâhil-i Uşşâk'ın kuzeyinde bir seki üzerinde Horasan erlerinin sandukaları bulunur. Buraya Mevlânâ'nın sözlerini ihtiva eden hat levhaları asılmış ve 733'te (1333) dergâha hediye edilen Ebû Said Bahadır için yapılmış maden sanatı şaheseri nisan taşı konulmuştur. Güney kısmında da bazı sandukalarla hat levhaları vardır.

Kubbe-i Hadrâ'nın altında Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî ve oğlu Sultan Veled'in 973 (1565) yılında Kanûnî Sultan Süleyman zamanında yapılmış mermer sandu-

kaları görülür. Üzerlerindeki altın sırma işlemeli pûşideler II. Abdülhamid döneminde 1894'te dokunmuştur. Sandukaların baş ve ayak uçlarında değerli iki madenî şamdan mevcuttur. Mevlânâ'nın sandukasının doğusunda babası Bahâeddin Veled'in sandukası yer almaktadır. Selçuklu ahşap sanatının bu şaheseri aslında Mevlânâ'nın kabri üzerindeyken mermer sandukaların yaptırılması üzerine buraya konmuştur. Cevizden ahşap oyma sandukayı Abdülvâhid b. Selîm tasarlamış ve Konyalı Genakoğlu Hümâmeddin Muhammed uygulamıştır. Mevlânâ'nın sandukasını kuzeydeki "huzûr-ı pîr"den (post kubbesi) gümüş kafes eşik ayırmaktadır. 1006 (1597) yılında yaptırılan eşğin altında Mevlânâ Türbesi'nin cenazeliğine inen kapı bulunmaktadır.

Mevlevîler'in semâ (mukabele) yaptıkları semâhâne vitrinlerle donatılarak sergi salonu haline getirilmiştir. Vitrinlerde Mevlânâ'ya ve Şems-i Tebrîzî'ye izâfe edilen elbiseler, gömlek, hırka ve sikkeler yer almaktadır. Yazma eserler arasında Mevlânâ'nın *Meşnevî'si* ve *Dîvân-ı Kebîr'i* teşhir edilmektedir. Ayrıca müzik aletleri (ney, kemençe, kudüm, ud, rebab, tambur, keman, çenk, daire-tef-halile-çalpara), madenî eserler (şifa tasları, kandil, şamdan ve buhurdanlıklar), ahşap eserler (rahle, sedef kakmalı kutular ve astronomi aletleri) ayrı ayrı vitrinlere yerleştirilmiştir. Duvarlarda çok değerli hat levhaları mevcut olup üzerinde tarihi kandiller asılmaktadır. Semâhâne-yi çevreleyen, erkeklerle mutribâ (mitrib) ayrılmış mahfillerde halı seccadeler, işlemeli keçeler sergilenmektedir.

Dergâhın mescidinin güney duvarları boyunca bir ahşap oymalı kapı ile (XVI.

yüzyıl) arasında Kâbe tasvirli bir seccade bulunan birkaç Gördes halı seccadesi vardır. Ortadaki vitrine zamanın müze müdürü Mehmet Önder'in Alâeddin Camii'nden getirdiği sakal-ı şerif yerleştirilmiştir. Diğer vitrinlerde kitap sanatları (hat, tezhip, minyatür ve cilt) bakımından çok değerli Selçuklu ve Osmanlı dönemlerine ait yazmalar bulunmaktadır. Bunlar arasında Mevlânâ'nın eserlerinin dikkate değer nüshaları, *Meşnevî* şerhleri yanında Nizâmî-i Gencevî'nin *Hamse'si* (XV. yüzyıl), Fuzûlî'nin minyatürlü *Hadikatü's-su-adâ'sı* (993/1585) gibi örnekler mevcuttur.

Dergâh avlusunun kuzey ve batısındaki derviş hücrelerinin bir kısmı idare ve gişe odaları olarak kullanılmaktadır. İki hücre postnişin ve mesnevihan odası şeklinde orijinal eşyaları ve mankenlerle ziyarete açılmış, birkaç hücrenin ara duvarları kaldırılıp bir konferans salonu oluşturulmuştur. Derviş hücrelerinin önüne yerleştirilen gömme vitrinlerde tarikat eşyaları ve kumaş örnekleri sergilenmektedir. Mevlânâ Dergâhı, içindeki tekke eserleriyle birlikte yaşayan bir müze olarak düzenlenmiştir. Burası ayrıca Mevlânâ'nın hayatı, düşünceleri, dergâhın korunup onarılması gibi konularda çalışmalar yapılan bir merkez durumundadır.

Mevlânâ Müzesi'nin en önemli bölümlerinden biri de kitaplarının eski tarihli ve birçoğu tek nüsha olmaları yanında Türk kitap sanatlarının en kıymetli örneklerine sahip olması bakımından müstesna bir yeri olan kütüphanesidir. Gittikçe zenginleşen bu ihtisas kütüphanesinin koleksiyonlarının esasını Selçuklular'dan günümüze din, edebiyat, sanat, mûsiki, ta-

Mevlânâ Müzesi tilâvet odasında sergilenen hat levhaları

savvuf ve tarikatlar gibi değişik alanlarla ilgili yazmalar teşkil etmektedir. Abdül-baki Gölpinarlı, her birini ayrı ayrı inceleyip geniş bir şekilde tanıttığı 1311 ciltte toplanmış eserlerin bir katalogunu hazırlamış, bu çalışmanın üç cildi basılmış (*Mevlânâ Müzesi Yazmalar Kataloğu*, Ankara I, 1967; II, 1971; III, 1972), bir cildi ise henüz yayımlanmamıştır. Osman Siviloğlu ayrıca, sanat değeri çok yüksek yazmaları *Mevlânâ Müzesi Müzelik Yazma Eserler Kataloğu* adıyla inceleyerek tasnif etmiştir (bk. bibl.). Mevlânâ Müzesi Türkiye'nin en çok ziyaretçisi olan üçüncü müzesidir. Son yıllardaki istatistiklere göre 1,3 milyon civarına ulaşan ziyaretçilerin dörtte biri yabancıdır.

BİBLİYOGRAFYA :

Mehmet Yusuf, *Konya Asarı Atika Müzesi Rehberi*, İstanbul 1930; Mehmet Önder, *Mevlânâ Müzesi Rehberi*, Ankara 1958; a.mlf., "Konya Müzeleri", *Müze*, Konya 1982, s. 1; Osman Siviloğlu, *Mevlânâ Müzesi Müzelik Yazma Eserler Kataloğu* (yüksek lisans tezi, 1995), SÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü, I-II; Naci Bakırcı, "19. Yüzyıldan Günümüze Konya'da Müzecilik", *Müzecilik Semineri Bildirileri*, İstanbul 2002, s. 94-96; a.mlf., "Mevlânâ Müzesi'nde Bulunan 16 Kollu Şamdan", *Müze*, Konya 1997, s. 27-28; Erdoğan Erol, *Mevlânâ Müzesi*, Konya 2002; a.mlf., "Mevlânâ Müzesi ve Ziyaretçiler", *Konya'dan Dünya'ya Mevlânâ ve Mevlevilik*, İstanbul 2002, s. 229-236; a.mlf., "Mevlânâ Müzesinde Bulunan Bir Levhanın Tanıtımı", *TEt.D*, sy. 17, Ankara 1982, s. 29-34; Hasan Özönder, "Konya Müzeciliğinin Tarihçesi", *Müze*, Konya 1982, s. 11-16; Emine Karpuz, "Konya Müzeciliğinin Tarihçesi ve Bugünkü Durumu", *Yeni İpek Yolu*, sy. 6, Konya 2003, s. 340-349.

HAŞİM KARPUZ

MEVLÂNÂ ŞİBLÎ

(bk. ŞİBLÎ NU'MÂNÎ).

MEVLÂNÂ YÛSUFÎ

(مولانا یوسفی)

Yûsufî b. Muhammed
b. Yûsuf et-Tabîb el-Herevî
(XVI. yüzyıl)

Hindistan'da
Bâbürlü sultanlarına hizmet eden
hekim, münşî, şair ve yazar.

Hayatı hakkında yeterli bilgi yoktur. Horasan'ın Havâf bölgesinde doğduğu, 932 (1526) yılında Herat'tan Bâbürlü Şah ile birlikte Hindistan'a göç ettiği bilinmektedir. Babası Heratlı hekim Muhammed b. Yûsuf'tur. Kaynaklarda mesleğinden dolayı "Tabîb" lakabıyla, Herat'a

nisbetle Herevî, bazan da Horasânî, Mahallî ve Karşî nisbeleriyle anılır. *Câmî'u'l-fevâ'id* adlı eserinde adını Yûsufî b. Muhammed b. Yûsuf olarak kaydeder. Bâbürlü sarayında önemli görevlerde bulunduğu anlaşılan Mevlânâ Yûsufî, Bâbürlü ve Hümâyûn şahların hekimliği yanında Hümâyûn'un saray münşîliğini de yapmıştır. Gerek inşâ sanatı gerekse tıp alanında kaleme aldığı çok sayıdaki eseriyle Hint-İslâm literatüründe yerini almış önemli bir şahsiyettir. Aynı zamanda üç divan sahibi bir şair olduğu rivayet edilir. Bazı müellifler Yûsufî b. Muhammed adlı iki ayrı kişinin olabileceğini belirtmekle beraber bu ihtimal genellikle kabul edilmez (Storey, II, 235).

Eserleri. 1. *Cevâhirü'l-luğa*. Tıbbîa dair ansiklopedik bir eser olup üç bölüm halinde düzenlenmiştir. İlk bölümde insan organları ele alınır. İkinci bölüm basit ve birleşik ilâç türlerini, üçüncü bölüm bedenle ilgili hastalıkları ve isimlerini ihtiva eder. Kitabın 898 (1493) tarihli müellif nüshası London Wellcome Historical Medical Library'dedir (Mss. Arab, nr. 143). Eserin geç tarihli bir nüshası da Süleymaniye Kütüphanesi'nde kayıtlıdır (Bağdatlı Vehbi Efendi, nr. 1411). *Cevâhirü'l-luğa* ve *Baḥrû'l-cevâhir* farklı iki eser olmasına rağmen (A. Z. İskender, *el-Meşriḳ*, LVII [1963], s. 331-334) Brockelmann bunların aynı eser olduğunu söylemiş ve müellifin Tabîb olan nisbesini de Labîb olarak kaydetmiştir (*GAL Suppl.*, II, 592). 2. *Baḥrû'l-cevâhir fi tahkiki'l-muṣṭalaḥât-i tıbbiyye*. 924'te (1518) telif edilmiş olup alfabetik bir tıp sözlüğü ve ansiklopedisidir. Anatomik ve patolojik tıp kavramları ile tanınmış hekimlerin adlarını ve bir kısım ilâç özlerini ihtiva eder. Eserin mukaddimesinde başta Fîrûzâbâdî'nin *el-Kâmûsü'l-muḥîṭ*'i gibi genel sözlüklerin yanı sıra İbn Sînâ'nın *el-Kânûn fi't-tıbb* ve *eş-Şifâ* adlı eserleriyle bunun şerhleri olmak üzere pek çok kaynak zikredilir. Müellif, bu eserlerde rastlayamadığı hususlarla ilgili olarak döneminin hekimleriyle istişarede bulunduğunu ve tecrübeli kimselerden istifade ettiğini belirtir. Millet (Ali Emîrî Efendi, Arapça, nr. 2856) ve Topkapı Sarayı Müzesi (Emanet Hazinesi, nr. 1824) kütüphanelerinde nüshaları bulunan kitabın (diğer nüshalar için bk. Brockelmann, II, 592; Ullmann, s. 237); bazı baskıları da yapılmıştır (*The Buhr-ool Juwahir: A Medical Dictionary by Mohammad bin Yoosoo, the Physician of Herat* [ed. H. A. Mujeed], Calcutta 1830; *Baḥrû'l-cevâhir*, haz. Mu-

hammed Hüseyin Tabâtabâî, Tahran 1288). 3. *Bedâ'iyü'l-inşâ*. Müellifin 940'ta (1533-34) oğlu Refiuddin Hüseyin ve talebeleri için kaleme aldığı bu Farsça kitap inşâ sanatı ve Hindistan'daki durumu hakkında önemli bir kaynaktır. Eserin *İnşâ-yı Yûsufî* adıyla bir taş baskısı yapılmıştır (Delhi 1843). 4. *Câmî'u'l-fevâ'id fi't-tıbb*. Müellifin *'İlâcü'l-emrâz*'ının (*Rubâ'iy-yât-ı Yûsufî*) şerhi olup *Câmî'u'l-fevâ'id fi 'İlâc-i'l-emrâz ve Tıbb-i Yûsufî* diye de anılır. Çeşitli hastalıklar ve tedavilerine dair bu muhtasar eser Yûsufî'nin tıbbîa dair diğer bazı risâleleriyle birlikte basılmıştır (Leknev 1268; Delhi 1269, 1273; Lahore 1286, 1311; Kanpûr 1290; Tahran 1285). Bir kısmı kütüphane kayıtlarında farklı adlarla geçen bu risâlelerin belli başlıları şunlardır: *Sitte-i Zârûriyye*; *Delâ'ilü'n-nabz*; *Risâle-i me'kûl ve meş-rûb*; *Delâ'ilü'l-bevî*; *Risâle-i hıfz-ı şîḫ-ḥat-i beden*; *Muḳaṭṭâ'ât-ı Yûsufî*; *Ḳa-şîde der Esmâ'-i Edviye-i Müfrede*; *Fevâ'id-i Aḥyâr* (bu ve diğer bazı eserleri için ayrıca bk. Storey, II, 235-240).

BİBLİYOGRAFYA :

C. L. Elgood, *A Medical History of Persia and the Eastern Caliphate*, Cambridge 1951, s. 378; Storey, *Persian Literature*, II, 235-240; Brockelmann, *GAL Suppl.*, II, 592; M. Ullmann, *Die Medizin im Islam*, Leiden 1970, s. 237; A. Z. Iskender, *A Catalogue of Arabic Manuscripts on Medicine and Science in the Wellcome Historical Medical Library*, London 1967, s. 68-69, 85-88; a.mlf., *A Descriptive List of Arabic Manuscripts on Medicine and Science at the University of California*, Los Angeles, Leiden 1984, s. 39; a.mlf., "Cevâhirü'l-luğa ve Baḥrû'l-cevâhir: mu'cem muhtelif li't-tabîb Muḥammed b. Yûsuf el-Herevî", *el-Meşriḳ*, LVII, Beyrut 1963, s. 331-334; E. Berthels, "Mevlânâ Yûsufî", *IA*, VIII, 164; a.mlf. -[C. E. Bosworth], "Yûsufî", *IEP* (İng.), XI, 362; Mehmet Kanar - Rıza Kurtuluş, "İnşâ", *DİA*, XXII, 338.

AZMÎ ÖZCAN

MEVLÂY ABDURRAHMAN

(bk. ABDURRAHMAN b. HİŞÂM).

MEVLÂY HASAN

(مولای الحسن)

Ebû Alî Hasen b. Muhammed
b. Abdurrahman el-Alevî el-Hasenî
(ö. 1311/1894)

Alevî (Filâhî) hükümdarı
(1873-1894).

Hayatının ilk dönemleri hakkında bilgi yoktur. Babasının hükümdarlığı sırasında çeşitli idarî ve askerî görevlerde bulunarak tecrübe kazandı. 1280'de (1863-64)